

Sygn. akt V CNP 3/21

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z skargi M. J.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w L.
z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. akt II Ca (...) (II WSC (...)),
w sprawie z powództwa M. J.
przeciwko A. S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lipca 2021 r.,

odmawia przyjęcia skargi.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2020 r. Sąd Okręgowy w L. oddalił apelację pozwanej A. SA w W. od wyroku Sądu Rejonowego w L., w sprawie z powództwa M. J., o zapłatę.

Pełnomocnik pozwanej wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417¹ k.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć. Niezgodność z prawem ma tu charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty.

Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje wyraźnie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest oczywiście bezzasadna. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć, że zachodzą przesłanki z art. 424¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w postanowieniu (art. 424⁹ k.p.c.).

jw